

בדיוקן של בני אדם. חכמה זו נמסרה לשלמה המלך, וירש אותה וכתב בספרו.

למדנו שמשה התקשה בזה, עד שבאה שכינה ולמדה אותו, והיא ראתה ובחרה את כל האנשים הללו שנראים בפרצוף, ושם משה למד את החכמה הזו ונכנס לתוכה. זהו שכתוב ואתה תחזה מכל העם. ההוא שכתוב בו (תהלים קב) ואתה הוא ושנותיך לא יתמו. (נחמיה ט) ואתה מחיה את כלם.

(תהלים א) ואתה ה' מגן בעדי. ואתה תחזה, ותתבונן בזה. אפה ולא אחר, לדעת ולהתבונן בששים רבוא. בששה צדדים יש להתבונן. בדיוקנאות של בני אדם, ולדעת החכמה על בריה. ואלה הם בשער, בענים, בחטם, בשפתים, בפנים, בידיים, באותם שרטוטי הידיים. ובששת הצדדים הללו כתוב ואתה תחזה.

למנדע חכמתא סתימא ועמיקא, דאתמסר לאדם קדמא, בדיוקנא דבני נשא, חכמתא דא אתמסר לשלמה מלכא, וירית לה וכתב בספריה.

אוליפנא, דמשה אתקשי בדא, עד דאתת שכינתא ואוליפת ליה, והיא חמאת וברירת לכל אינון גוברין דאתחזון בפרצופא, ותמן אוליף משה חכמתא דא, ועיל בגויה, הדא הוא דכתיב ואתה תחזה מכל העם. ההוא דכתיב ביה (תהלים קב) ואתה הוא ושנותיך לא יתמו. (נחמיה ט) ואתה מחיה את כלם. (תהלים א) ואתה ה' מגן בעדי.

ואתה תחזה, ותסתפל בהא. אנת, ולא אחרא, למנדע ולאסתפלא בשתיין רבוא. בשית סטריין אית לאסתפלא. בדיוקניין דבני נשא, ולמנדע חכמתא על ברייה. ואלין אינון בשערא. בעיניין. בחוטמא. בשפון. באפיין. בדיין. באינון שרטוטין דידיין. ובשית סטריין אלין, כתיב ואתה תחזה.

מכאן והלאה אין תרגום והשורה רחבה, עד פסקה המתחילה עד הכא, כל אינון רזין דתולדות אדם

ואתה תחזה, בשערא,

השלמה מהחשמוות (מובא בח"א סימן מה)

בשערא, בגוויין דשערא. באריכו דשערא. בקמיטו דשערא. במצחא, בקמיטו דמצחא, באריכו, בפותיא. בשרטוטין. באודניין, בשערא דנחית עלייהו, או תחותיהו, או אבתרייהו דאודניין. באנפין. בעיניין. בגוויין דעיניין. בקריצין דעל עיניין. וכל נביאי לא הוו משיגיין לנבואה דאיהי ברתא דמלכא, ולא משיגיין לה בכל אתר, כמו משה.

אלא, מנהון הוו משיגיין לה בריש"א. מנהון באדני"ן בשמיעה. מנהון בעיניין בראיה. מנהון בחוטמא בריחא. מנהון באנפין בדביו"ר מנהון בדי"ן לקבלא דורון. מנהון ברגליין הדא הוא דכתיב (יחזקאל ב) בן אדם עמוד על רגלך.

אלין דקימין בצלותא בעמידה ומטרוניתא קמת בגינייהו בגין דאלין דאתקריאו רגליין אינון עבדין בג' ראשונות ובג' אחרונות ובאמצעיות דצלותא ובגין דא צריך עבדא למהוי בעמידה קדם מטרוניתא או קדם מלכא ומטרוניתא דתהא יתבא ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים פלהו נפקי רגליין ופמה דאת אמר (שמות ו' י"ב) כשש מאות אלף רגלי וכלהו הוו עבדין פמה דאת אמר (ויקרא כ"ה) פי לי בני ישראל עבדים, מיד דאתא משה קרא לון בגין. הדא הוא דכתיב (שמות ד') בני בכרי ישראל:

קם חד סבא מאלין דנחתו ממתיבתא ואמר בוצינא קדישא והא בתר דנפקי ישראל ממצרים, קרא לון עבדין. אמר, ודאי הכי הוא. אבל הוה בהון דאתקריאו בנין ובהון הוה עבדין, ובהון עם. כמה דאת אמר, שלח את עמי אבל עבדין הוה שש מאות אלף רגלי. אמר זבאה חולקא דבוצינא קדישא דהכי נהרא ביה אורייתא. לבתר דהוה נפקין פליג לון קדשא בריה הוא לתלת סטריין. בנין לסטרא חד. עבדין לסטרא חד. עמא לסטרא חד. והא אוקמוה. ובגין דא רגליין. עליהו אתמר (יחזקאל ב') בן אדם עמוד על רגליה ואי עאלין בצלותא בדחילו ורחימו די"ה הא היכלא אתפתחת לגבייהו כמה דאת אמר (תהלים נ"א) אדני שפתי תפתח: (ער כאן מהחשמוטות).

בקמיטין דמצחא, באלין קריצין דעל עינין. מפל העם, בעינין. בדוקין דעינא, ובקמיטין דתחות עינא. אנשי חיל, דבהו חילא למיקם בהיכלין דמלכא. בצחיבו דאפין. באפין, בקמיטו דאפין. ברשימו דבהו בדקינא. שנאי בצע, בדין, בשרטוטי דין, רשימין דבהו. וכלהו שית סטריין רמיזין הכא, דאתמסרו למשה, לאסתפלל ולמנדע חכמתא סתימאה, וחקמתא דא, ירתן זכאי קשוט פדקא יאות, זבאה חולקיהון.

בתיב (איוב י') עור ובשר תלבישני וגו', בגוונא דא עבד קדשא בריה הוא לעילא, דרגין על דרגין, אלין על אלין, סתימין גו סתימין, וחילין ורתיכין, אלין על אלין, הכי עבד בכל אינון, ערקין וגידין, ואלין אינון גרמין, וקיימין בקיימא דדרגין עלאין, ואלין אקרון פשר, דרגין ושלטנותא דקץ כל פשר, וכל אינון דאתהנון מתננא דפשר, דריחין דקרבנין, ואחרנין דשלטין בפשר. ועילא מפלהו עור, משכא (דאתפשטותא דרקינא ואיהו עור דמשכא) דחפי על כלא.

בגוונא דעבד קדשא בריה הוא ככבים ומזלות במשכא דרקינא, לאסתפלל בהו, ואינון אתת השמים, ולמנדע בהו חכמתא. הכי עבד קדשא בריה הוא בבני נשא, רשימין וקמיטין בהווא פרוצופא דאדם, כאינון ככבים ומזלות, למנדע ולאסתפלל בהו חכמתא סגיא, ולא תנהגא בהו גופא.

במה דמתחלפי במשכא דרקינא, חיזו דככביא ומזלי, לפום עובדין דעלמא, הכי מתחלפין חיזו דרשימין וקמיטין במשכא דבר נש, לפום עובדוי מזמן לזמן. ומלין אלין לא אתמסרו אלא לזכאי קשוט, למנדע ולא לפא חכמתא סגיא.

זה ספר תולדות אדם, מזמן לזמן, לפום עובדוי דאדם, הכי אתילידו, ואתרשימו ואתחלפו ביה רשימין מזמן לזמן. דהא בזמנא דרוח קדשא שרינא בגויה, הכי עבד תולדות, ואחזי רשימין ההוא רוח לבר.

ובזמנא דמתעברא וזו מגיה רוח קדשא, ואתיא רוח מסאבא, וההוא רוח מסאבא הוא מבשפשא בגויה, ואחזי לבר חיזו ורשימין ידיעאן, דאשתמודעין ביה בקמיטין במשכא לבר. (ואף על גב דשערא ומצחא וחושטא ועיניו, וכל אינון סמיני, קיימין על קיומיהו).